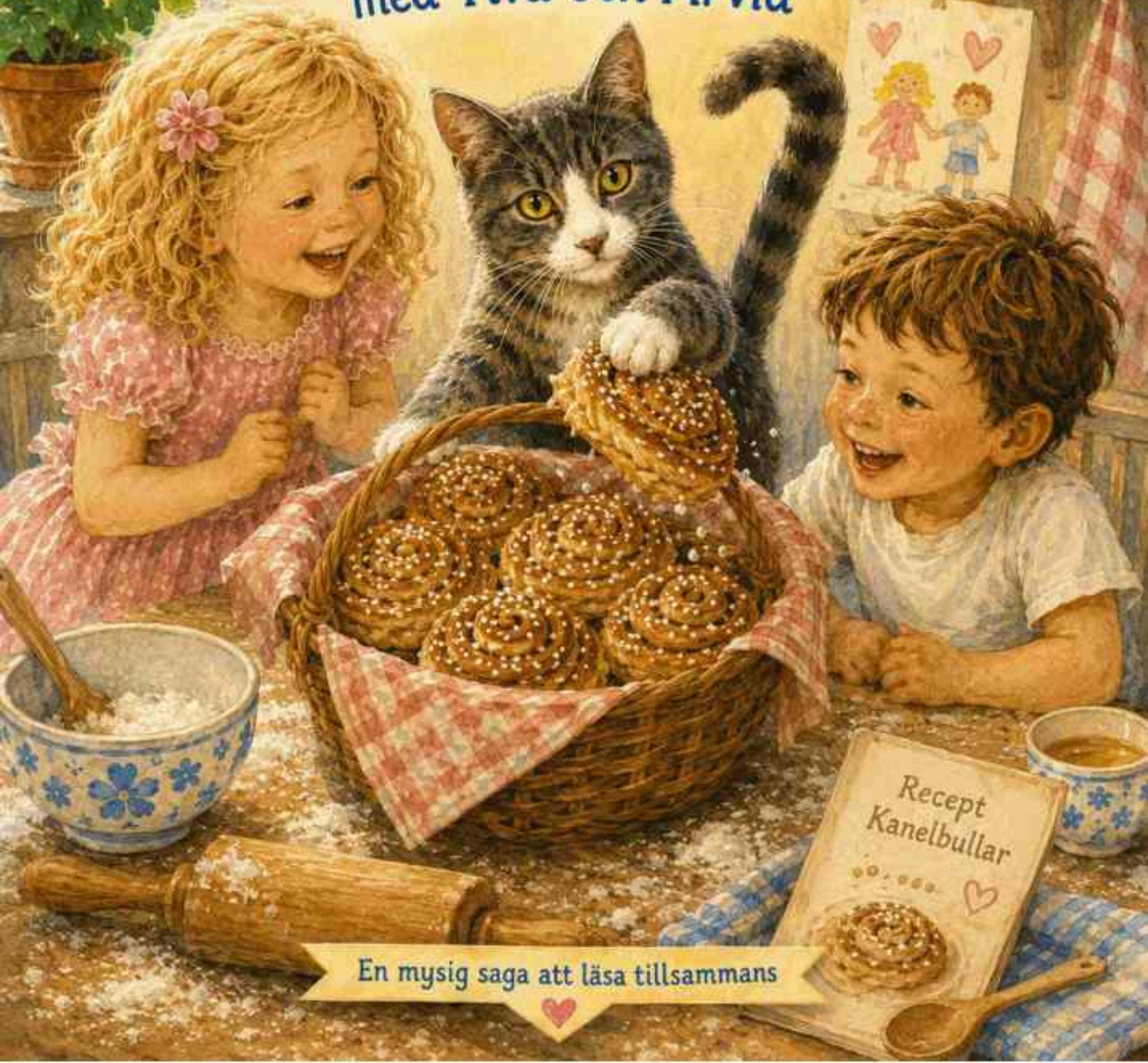

Katten Oskar

≡ bakar bullar ≡

med Ylva och Arvid

En mysig saga att läsa tillsammans

Mmm ... vad gott det luktar! Oskar öppnade ögonen och sträckte på sig.
Han nosade i luften. Det luktade kanel ... men inga bullar fanns här.
Vid bordet satt Ylva och drömde med ett leende.
– Tänk om vi kunde överraska Anne-Lie med nybakade kanelbullar!
Arvids ögon lyste upp.
– Åh, vilken bra idé! Det gör vi!

Ylva sprang och hämtade mjöl, mjölk och socker från skåpet.
Arvid letade fram smör, ägg, jäst, kanel och kardemumma.
Oskar nosade nyfiket på allt och ville hjälpa till.
De plockade fram en stor bunke och ställde allt på bordet.
Nu hade de alla ingredienser de behövde för att baka bullar.
Tillsammans var de redo att sätta igång!

Ylva och Arvid hämtade varsitt förkläde och satte på sig.
Oskar hoppade upp på stolen och satte sig bredvid dem.
Ylva öppnade receptboken och läste högt med sin bästa bakarröst.
Arvid tittade noga på alla bilder och ingredienser i boken.
Oskar lyssnade uppmärksamt och verkade förstå precis allt.
– Nu är vi ett riktigt bakargäng! sa Ylva och log stort.

Ylva hällde mjöl i den stora bunken med hjälp av måttet.
Arvid tog socker och hällde det försiktigt bredvid mjölet.
Oskar såg sin chans och puffade till saltskakaren med tassens.
Saltet for ut över bordet och Oskar hoppade glatt åt sidan.
– Oj då, busiga Oskar! sa Ylva och kunde inte låta bli att skratta.
Arvid torkade upp lite och sa: – Det gör inget, vi fortsätter!

Ylva och Arvid knådade degen med båda händerna och tryckte och vek.
Degen blev mjuk och smidig och kändes skön att arbeta med.
Oskar ville förstås också vara med och hjälpa till på sitt eget sätt.
Han sträckte sig upp och snodde träsleven och slickade i sig lite deg.
– Oj då! sa Ylva och skrattade. – Vilken busig bagare du är!
Arvid skrattade och sa: – Du är världens bästa hjälpreda, Oskar!

Ylva och Arvid kavlade degen tillsammans så den blev stor och fin.

Degen blev lite sned, men det gjorde ingenting.

Oskar ville förstås också vara med och hjälpa till på sitt eget busiga sätt.

Han ställde sig på bakbenen och grep tag i kaveln med sina framtassar.

– Titta, Oskar vill också kavla! skrattade Ylva.

Arvid log och sa: – Du är verkligen världens busigaste bagarkatt!

Ylva och Arvid rullade ihop degen till fina bullar med mycket kanel i.
De la bullarna på plåten och tryckte till dem lite med fingrarna.
Oskar ville förstås också vara med och hjälpa till på sitt eget vis.
Han satt på kanten av bordet och puttade försiktigt på en bulle med tassens.
Bullen ramlade ner på golvet och pärlsockret studsade åt alla håll.
– Oj då! sa Ylva och skrattade. – Det blev Oskars specialbulle!
Arvid log och sa: – Du är en riktig bagarmästare, Oskar!

Ylva och Arvid la bullarna på en bakduk och täckte dem med en ren handduk.
De satte dem på bordet så att de fick jäsa och bli riktigt fluffiga och fina.
Oskar ville förstås vara med och hjälpa till på sitt alldeles egna sätt.
Han lade sig på rygg bredvid bullarna, blåste ut magen och sa: – Titta vad jag jäser!
Ylva skrattade och klappade honom på magen.
Arvid log och sa: – Du är vår lilla bulljäskatt, Oskar!

Ylva vispade upp ägget i en liten skål och Arvid doppade penseln försiktigt. De penslade bullarna så att de skulle bli gyllenbruna och fina. Oskar satt bredvid plåten och följde varje rörelse med stora nyfikna ögon. Plötsligt råkade Arvid nudda Oskars nos med penseln och Oskar kisade förvånat. Ylva skrattade så att hon kiknade medan Oskar slickade sig om nosen och såg mycket stolt ut. Arvid log och sa: "Nu är du också penslad, Oskar!"

Bullarna fick vila i ugnen så att de bakades färdigt och blev riktigt saftiga och goda. Ugnen blev varm och bullarna började dofta underbart av smör och kanel. Oskar stod på bakbenen med tassarna mot luckan och kikade nyfiket på bullarna. Genom glaset kunde han se dem bli gyllenbruna och fina med pärlsocker på toppen. Han nosade mot rutan och sniffade in den ljuvliga doften som spred sig i hela köket. Ylva och Arvid stod bredvid och log och sa: – Snart är de klara! Då ska vi äntligen få smaka!

Hela köket fylldes av den underbara doften av kanel och nybakta bullar.
Det spred sig som en varm kram och fick magen att kurra på både barnen och Oskar.
Oskar sniffade djupt och reste sig plötsligt upp på bakbenen.
Han sträckte ut tassarna och dansade runt som en liten balettkatt.
Ylva klappade i händerna och Arvid skrattade så att han nästan trillade omkull.
Oskar snurrade ett varv till, drog in doften ännu en gång och sa:
– Åh, detta är det bästa som finns!

När bullarna hade svalnat la Ylva och Arvid dem i en fin korg med en blåvit duk. De ville att det skulle se riktigt fint ut när de skulle överraska Anne-Lie. Oskar stod bredvid och såg väldigt oskyldig ut en liten stund. Sen tänkte han att det nog var okej att bara smaka en liiten bulle. Han sträckte fram tassan, snodde blixtnabbt en bulle och stoppade den i munnen. Ylva och Arvid skrattade så de kiknade och sa samtidigt: – Busiga Oskar! Oskar mumsade nöjt och sa med munnen full: – Kattbagare får också smaka!

Oskar tog den fina korgen i munnen och började gå före på vägen till Anne-Lie. Han tyckte att han bar den jättefint, men det studsade lite när han skuttade. Plötsligt hoppade han över en sten och då flög flera bullar rakt ut ur korgen. Bullar rullade hit och dit på vägen som små kaneldoftande bollar. Ylva och Arvid skrattade och sprang efter för att plocka upp alla bullarna. De la tillbaka dem försiktigt i korgen så att ingen skulle saknas.

När de ringde på hos Anne-Lie öppnade hon och blev så glad att hon nästan tappade hakan.

– Vilken fin överraskning! sa hon och öppnade armarna med ett stort leende.

Ylva och Arvid räckte fram korgen med bullarna och berättade att de hade bakat allt själva.

Oskar satt stolt bredvid och tittade på med klara ögon.

– Tack snälla, det här gjorde min dag! sa Anne-Lie med glittrande ögon.

– Kom in, nu fikar vi tillsammans, sa hon och bjöd in Ylva, Arvid och Oskar.

De satte sig vid köksbordet och bullarna doftade underbart av kanel och socker.

Anne-Lie hällde upp saft och barnen tog varsin bulle som fortfarande var lite ljummen.

Men just då hoppade Oskar snabbt upp på stolen och snappade åt sig en bulle innan någon hann stoppa honom.

Ylva skrattade och pekade: – Titta, Oskar stal en bulle!

Alla skrattade och Oskar sprang iväg med svansen i vädret och bulle i munnen.

Anne-Lie sa att det var den godaste överraskningen hon fått på länge.

Efter allt bakande och allt fikande var alla trötta och glada på samma gång.

Ylva lutade sig mot Oskar och Arvid lutade sig på andra sidan lika nöjt.

Oskar kurade ihop sig mellan dem och spann så det nästan kittlade i magen.

Han blundade och drömde om kanelbullar som flög genom luften med vingar.

Ylva viskade: – Vilken bra dag vi har haft tillsammans.

Arvid nickade och sa: – Ja, och vi gör det snart igen!